

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201063
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8220201063.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobkyne: Z. R., Q.. XX.XX.XXXX, U. G. Y. XXXX/XX, XXX XX U., právne zastúpená advokátom: JUDr. Ambróz Motyka, so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: Villeneuve-d' Ascq CEDEX 598 66, Francúzska republika na území Slovenskej republiky konajúca prostredníctvom organizačnej zložky COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom organizačnej zložky Landererova 12, 811 09 Bratislava, IČO: 50 595 628, právne zastúpený advokátskou kanceláriou: URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO 36 646 181, o priznanie primeraného finančného zadostučinenia v sume 1 277,93 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému nepriznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej aj len „okresný súd“) 12.06.2020 sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 1 277,93 Eur a to titulom priznania jej primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a to za porušenie jej práv spotrebiteľa, ktorých porušenia sa žalobkyňa úspešne dovolala už v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 6 Csp 26/2018 (ďalej tiež aj len „skoršie konanie“), v ktorom sa žalobkyňa svojou žalobou úspešne domohla voči, aj v tomto konaní žalovanému, priznania nároku na vydanie jej bezdôvodného obohatenia žalovaným, titulom bezúročnosti a bezpoplatkovosti revolvingového úveru, ktorý bol žalovaným poskytnutý žalobkyni na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 70179135 (ďalej len „úverová zmluva“) uzavretej medzi nimi 16.07.2008, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úverový rámec vo výške 995,82 Eur (30 000,- Sk) a z ktorého úverového rámca žalobkyňa v období od 07/2008 do 06/2015 reálne vyčerpala finančné prostriedky v celkovej sume 2 076,85 Eur, avšak formou splátok na jeho splatenie zaplatila celkovo sumu 3 354,78 Eur. Okresný súd v tomto skoršom konaní zistil absenciu zákonných náležitostí úverovej zmluvy zo 16.07.2008, v príčinnej súvislosti s ktorým záverom okresný súd konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť revolvingového úveru, z ktorého dôvodu uložil žalovanému vydať titulom bezdôvodného obohatenia sa, o tieto od žalobkyne nezákonne prijaté úroky a poplatky, sumu 1 277,93 Eur. Rozsudok okresného súdu č.k. 6 Csp 26/2018-95 z 01.04.2019 bol v celom rozsahu potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č.k. 2 Co 107/2019-154 z 22.01.2020. Žalobkyňa v žalobe tiež uviedla cit. „Za primeranú výšku finančného zadostučinenia považujem sumu vo výške 1 277,93 €, teda ujamu, ktorá mi reálne vznikla z dôvodu vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej.

V prípade žalovanej totiž nešlo len o hrozbu akademickú (možnú v budúcnosti), ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že sa na môj úkor bezdôvodne obohatila. Až po úkonoch procesného útoku a

obrany z mojej strany som na súde (napriek sústavnému odporu žalovanej) úspešne uplatnila svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.“

K žalobe žalobkyne boli pripojené: rozsudok okresného súdu č.k. 6 Csp 26/2018-95 z 01.04.2019; rozsudok krajského súdu č.k. 2 Co 107/2019-154 z 22.01.2020 a úverová zmluva č. 70179135 zo 16.07.2008.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe, doručenom okresnému súdu 27.07.2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu poprel nárok žalobkyne čo do výšky, ako aj čo do dôvodu a tento považuje za nedôvodný a tvrdenia žalobkyne za účelové. Podľa žalovaného žalobkyňa nevznikol a ani nemohol vzniknúť nárok na priznanie jej primeraného finančného zadosťučinenia, pretože neboli naplnené zákonné predpoklady na jeho priznanie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže rozsudkom okresného súdu č.k. 6 Csp 26/2018-95 z 01.04.2019 v spojení s rozsudkom krajského súdu č.k. 2 Co 107/2019-154 z 22.01.2020, od ktorých si žalobkyňa odvodzuje svoj nárok, síce bola žalovanému uložená povinnosť vydať žalobkyňu bezdôvodného obohatenie v sume 1 277,93 Eur, avšak s poukazom na § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, podľa žalovaného, ani okresný súd a ani krajský súd vo výrokovej časti zmienených rozsudkov nevyslovili či už neprijateľnosť niektorej zo zmluvných podmienok, alebo bezúročnosť a bezpoplatkovosť revolvingového úveru a dokonca, uvedené okresný súd nevyslovil ani vo výrokovej časti rozsudku č. k. 1C/188/2016-68 z 30.03.2017, v ktorom bola prvotne konštatovaná bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zo 16.07.2008 a na záverov ktorého sa dovoľával okresný súd aj v rozsudku č.k. 6 Csp 26/2018-95 z 01.04.2019. V uvedenej súvislosti žalovaný vo svojom vyjadrení tiež uviedol cit. „Vzhľadom na vyššie uvedené je žalovaný toho názoru, že pokiaľ vo vzťahu k revolvingovej zmluve nebola súdmi vo výrokovej časti vyslovená neplatnosť niektorej zmluvnej podmienky, prípadne výrokom súdu vyslovená bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, nie je naplnený zákonný predpoklad na uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.“

Okrem toho žalovaný namieta aj výšku žalobkyňou požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia s poukazom na to, že nárok priznaný žalobkyňu rozsudkom okresného súdu 6 Csp 26/2018-95 z 01.04.2019 bol žalobkyňu žalovaným v celom rozsahu už uhradený, z ktorého dôvodu na strane žalobkyne už neexistuje žiadna ujma či hrozba, tak ako to žalobkyňa deklaruje.

Napokon má žalovaný za to, že žalobkyňou uplatnený nárok na vydanie jej finančného zadosťučinenia je premlčaný, keďže ak by platilo tvrdenie žalobkyne, že na priznanie finančného zadosťučinenia postačuje právoplatné rozhodnutie súdu, v ktorom musí byť deklarované porušenie spotrebiteľského práva, tak potom premlčacia doba na uplatnenie nároku na primerane finančné zadosťučinenie začne plynúť od právoplatnosti takéhoto rozhodnutia. A keďže v danom prípade sa žalobkyňa o porušení svojho práva a o tom, kto za takéto porušenie zodpovedá, preukázateľne dozvedela už z rozsudku okresného súdu č. k. 1C/188/2016-68 z 30.03.2017, ktorý konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalobkyňu poskytnutého úveru a na základe záverov ktorých následne okresný súd rozsudkom č.k. 6 Csp 26/2018-95 z 01.04.2019 už len priznal žalobkyňu bezdôvodné obohatenie, tak vzhľadom k tomu, že rozsudok okresného súdu č. k. 1C/188/2016-68 z 30.03.2017 nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2017, od ktorého dátumu je potrebné počítvať trojročnú premlčaciu lehotu a keďže žaloba žalobkyne bola okresnému súdu podaná až 12.06.2020, ňou uplatnený nárok nebol uplatnený včas. V uvedenej súvislosti žalovaný vo svojom vyjadrení tiež uviedol cit. «Námietka premlčania nároku žalobkyne je podporená aj samotným rozhodnutím Okresného súdu Bardejov, č.k.: 6Csp/26/2018-95 zo dňa 01.04.2019, ktorý v bode 30. odôvodnenia konštatoval, že „žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení a o tom, kto je zaň zodpovedný dozvedal preukázateľne až právoplatnosťou rozsudku vo veci sp. zn. 1C/188/2016.“» Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol žalobu žalobkyne zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

K vyjadreniu žalovaného bol pripojený rozsudok okresného súdu č. k. 1C/188/2016-68 z 30.03.2017 a potvrdenie z podateľne okresného súdu o podaní žaloby žalobkyňou vo veci sp. zn. 8 Csp 47/2020 dňa 12.06.2020.

3. Žalobkyňa vo svojom stanovisku (replika) k vyjadreniu žalovaného, doručenom okresnému súdu 02.09.2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu označila tvrdenia žalovaného o tom, že žalobkyňa nespĺňa podmienky na priznanie jej primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, za rozchádzajúce sa s realitou, pretože rozsudkom okresného súdu č.k. 6Csp/26/2018-95 z 01.04.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/107/2019-154 z 22.01.2020, ktorým bol žalovaný zaviazaný k povinnosti vydať žalobkyňu bezdôvodné obohatenie, už podľa žalobkyne bol naplnený zákonný predpoklad na domáhanie sa finančného zadosťučinenia

žalobkyňou ako spotrebiteľom, keďže v označených konaniach sa úspešne domohla voči žalovanému ochrany svojich spotrebiteľských práv. S poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 7Co/24/2019-86 z 30.05.2019, tiež žalobkyňa oponovala žalovanému, že nie je pravdou, žeby na uplatnenie si nároku na priznanie finančného zadosťučinenia bolo potrebným, aby spotrebiteľovi bola reálne privodená nejaká ujma s tým, že postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde. V súvislosti s argumentáciou žalovaného, podľa ktorej ak vo vzťahu k revolvingovej zmluve nebola súdmi vo výrokovej časti vyslovená neplatnosť niektorej zmluvnej podmienky resp. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, že tým nemali byť splnené predpoklady na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobkyni podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, žalobkyňa uviedla, že cit. „Hypotéza citovanej právnej normy určovanie neprijateľnosti zmluvných podmienok vo výroku rozhodnutia súdu nevyžaduje, pričom pre jej naplnenie je podmienkou jedine právoplatné rozhodnutie súdu, v ktorom musí byť porušenie noriem spotrebiteľského práva jasne deklarované (vo výroku resp. v odôvodnení). V zmysle zásady, že žalobca sa nemôže žalobou úspešne domáhať určenia ne/existencie právneho vzťahu alebo práva tam, kde sa môže domáhať splnenia povinnosti, sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia pričom pre rozhodnutie vo veci samej bolo nosnou otázkou posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorú súd prvej inštancie musel riešiť prejudiciálne. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou ale zákonnou sankciou za nedodržanie obligatórných náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch.“ Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia v tomto smere žalobkyňa citáciou poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 2 Co/137/2016-71 z 24.05.2017 a sp. zn. 25 Co/107/2018 z 25.04.2019 s dôrazom na to, že finančné zadosťučinenie má plniť predovšetkým cit. „... funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi ...“ Napokon v súvislosti so žalovaným uplatnenou námietkou zaujatosti žalobkyňa uviedla, cit. „Nie je však v kompetencii žalovanej, aby označovala skutočnosť resp. právne tituly, od ktorých si žalobkyňa odvodzuje svoje právo na priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobkyňa ako dominus litis disponuje konaním a jeho predmetom, preto procesné oprávnenia, týkajúce sa akejkoľvek dispozície so žalobou prináležia výlučne žalobkyni. Úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti je v žalobe celkom jednoznačne špecifikované ako úspešné uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, majúceho základ v rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 01.04.2019 č.k. 6Csp/26/2018-95 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.01.2020 č.k. 2Co/107/2019-154.“

K replike žalobkyne neboli pripojené žiadne listinné dôkazy.

4. Žalovaný vo svojom stanovisku (duplika) doručenom okresnému súdu 06.10.2020 k vyjadreniu žalobkyne, prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že sa nestotožňuje s vyjadrením žalobkyne, trvá na skutočnostiach uvedených vo svojom vyjadrení k podanej žalobe a nárok žalobkyne považuje za nedôvodný a premlčaný. Trval na tom, že s poukazom na § 298 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ani okresný súd a ani Krajský súd v Prešove vo výrokovej časti svojich rozhodnutí nevyslovili či už neprijateľnosť niektorej zo zmluvných podmienok, alebo bezúročnosť a bezpoplatkovosť revolvingového úveru pričom v tej spojitosti uviedol, cit. „Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. s poukazom a ustanovenie § 298 zákona č. 160/2015 Z. z. je podľa názoru žalovaného nutné vykladať tak, že úspešným uplatnením práva spotrebiteľom na súde sa rozumie vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, prípade vyslovenie neplatnosti zmluvného dojednaní vo výrokovej časti rozsudku, pričom konštatovanie týchto skutočností len v odôvodnení rozhodnutia nepostačuje.“, pričom žalovaný argumentačne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 3 CoCsp/2/2020 z 02.06.2020, v ktorom bolo konštatované, že spotrebiteľ sa riadne dovolal ochrany svojich spotrebiteľských práv tak, ako to vyžaduje § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže prvostupňový súd vo výrokovej časti rozsudku konštatoval neprijateľnosť zmluvného dojednaní o dohode o zrážkach zo mzdy. Podľa žalovaného žalobkyňa nepreukázala základné predpoklady úspešného uplatnenia si nároku na finančné zadosťučinenia podľa § 3, ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný tiež uviedol, že z ustálenej judikatúry je tak zrejmé, že v rozhodovacej praxi súdov sú spotrebiteľom priznávané primerané finančné zadosťučinenia v podstatne nižších výškach, než si nárokuje žalobkyňa od žalovaného s tým, že žalobkyňou uplatňované finančné zadosťučinenie nezodpovedá kritériám určovania jeho výšky, je neprimerané vysoké a nezodpovedajúce porušenej povinnosti žalovaným. Záverom žalovaný uviedol, že trvá na uplatnenej námietke premlčania s tým, poukazom, že v zmysle ustálenej judikatúry sa totižto za úspešné uplatnenie práva spotrebiteľom nepovažuje len úspech spotrebiteľa v spore vyvolanom samotným spotrebiteľom, ale aj v prípade, pokiaľ spotrebiteľ úspešne ubráni svoje práva v konaní iniciovanom dodávateľom, pričom (napr. Krajský súd v

Žilina č.k. 25Co/67/2018 z 18.12.2018), pričom žalobkyňa sa o porušení práva ustanoveného zákonom a o tom, kto za takéto porušenie zodpovedá, nepochybne dozvedela už z rozsudku okresného súdu č. k. 1C/188/2018-68 z 30.03.2017, ktorým bola zamietnutá žaloba žalovaného v označenom konaní v postavení žalobcu a to v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, z ktorého záveru okresný súd vychádzal aj v konaní o zaplatenie bezdôvodného obohatenia, pričom rozsudok okresného súdu č. k. 1C/188/2018-68 z 30.03.2017 nadobudol právoplatnosť 01.06.2017, avšak žaloba žalobkyne bola podaná až 12.06.2020, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty.

K duplike žalovaného neboli pripojené žiadne listinné dôkazy.

5. Na pojednávanie nariadené na 28.03.2022 sa nedostavili žalovaný ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili písomným podaním doručeným okresnému súdu 24.03.2022 z dôvodu hospodárnosti konania so súhlasom konať v ich neprítomnosti, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP vec pojednal a vo veci rozhodol v ich neprítomnosti. Na pojednávaní sa nezúčastnila ani riadne a včas predvolaná žalobkyňa, ktorej neprítomnosť ospravedlnil na pojednávaní prítomný jej právny zástupca z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu, pričom na pojednávaní právny zástupca žalobkyne tiež uviedol, že podľa jeho názoru bola naplnená hypotéza § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá vyžaduje, aby sa spotrebiteľ v skoršom konaní úspešne domohol ochrany svojich práv a táto nevyžaduje, aby bolo toto porušenie explicitne uvedené vo výrokovej časti rozsudku a to aj vzhľadom k tomu, že v zmysle zákona žalobca nemôže žalovať o určenie určitej skutočnosti v prípade, ak môže žalovať priamo na plnenie, čo je aj daný prípad, takže v danom prípade si súdy otázku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pred priznaním bezdôvodného obohatenia vyriešili ako otázku predbežnú. Zákon o ochrane spotrebiteľa v súčasnej dobe dokonca nevyžaduje, aby na strane spotrebiteľa došlo nielenže k ujme, ale nemusí dôjsť ani k jej hrozbe, takáto úprava bola účinnou len do 10.06.2013. Nárok žalobkyne premlčaný nebol, keďže žalobkyňa, ako pán sporu si svoj nárok na finančné zadosťučinenie uplatnila titulom rozsudku sp. zn. 6 Csp/26/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť v 02/2020, takže do 12.06.2020, kedy bola podaná žaloba premlčacia lehota neuplynula. Okrem toho žalobkyňa kvôli právnej istote si tento nárok odvodzuje od rozsudku sp. zn. 6 Csp/26/2018 aj z toho dôvodu, že v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa sa finančného zadosťučinenia môže spotrebiteľ domáhať, ak sa úspešne dovolal ochrany svojho práva v skoršom konaní, čo podľa výkladu časti súdov znamená, že spotrebiteľ by mal mať v skoršom konaní status žalobcu. Poukázal tiež, že súdna prax tiež konštatuje, že ak je viacerými rozsudkami konštatované porušenie spotrebiteľských práv toho istého spotrebiteľa, tak tento spotrebiteľ sa môže domáhať aj priznania niekoľkých finančných zadosťučinení z každého takéhoto rozsudku samostatne. Výšku finančného zadosťučinenia ponecháva na zvážení súdu, pričom apeloval, aby súd zobral na zreteľ že žalovaný ako medzinárodná nebanková inštitúcia opakovane porušuje práva spotrebiteľov, takže finančné zadosťučinenie by v danom prípade malo mať predovšetkým sankčný charakter.

6. Okresný súd vykonal dokazovanie vyjadreniami sporových strán, ako aj nimi predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

7. Okresný súd rozsudkom č. k. 1 C 188/2016-68 z 30.03.2017 (právoplatný 01.06.2017) žalobu žalobcu COFIDIS, a.s. (právny predchodca v tomto konaní žalovaného, pozn. okresného súdu) proti žalovanej Irene Petrovičovej, nar. 27.05.1947 (v tomto konaní má postavenie žalobkyne, pozn. okresného súdu), ktorou sa domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1 135,90 Eur s príslušenstvom, rozhodol tak, že ju zamietla s tým, že svoje rozhodnutie aj takto odôvodnil cit. „Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou došlo k vzniku záväzkového vzťahu, a to na základe Zmluvy o úvere zo dňa 16.7.2008 (t.j. týmto sporom dotknutá úverová zmluva, pozn. okresného súdu) Na základe tejto Zmluvy o úvere žalobca poskytol žalovanej revolvingový úver vo výške 50.000,- Sk, t.j. 1.659,70 eur s minimálnou výškou splátky 1.999,- Sk splatnou mesačne najneskôr do 15. dňa v mesiaci (v zmysle VOP), úrokom vo výške 2,14 % mesačne zo sumy poskytnutého úveru, poistným o výške 0,65 % aktuálneho dlhu voči žalobcovi za každé poistné obdobie a poplatkom z omeškania vo výške 8 % z každej minimálnej splátky úveru, s ktorou sa ocitla žalovaná v omeškaní. (...)

Vzhľadom k uvedenému má súd zato, že v zmluve, na základe ktorej sa poskytuje žalovanej tzv. revolvingový úver, absentujú obsahové náležitosti, ktoré sú pri vzniku zmluvného vzťahu určiteľné a ktoré vyžaduje cit. ust. § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. a o.i. (viď vyššie konštatovania súdu) najmä riadne uvedenie ročnej úrokovej sadzby žiadanej v zmysle ods. 2 písm. h) cit. ust., ktorá je ako je vyššie uvedené neprijateľnou zmluvnou podmienkou (v rozpore s dobrými mravmi). Rovnako zmluva obsahuje ďalšie neprijateľné podmienky tak, ako je uvedené vyššie.

Absencia týchto náležitostí zmluvy má za následok, že sa úver v takomto prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 cit. zák.. Z toho vyplýva, že žalobca má právo na vrátenie len

skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru po odpočítaní prípadného plnenia žalovanej a prípadne právo na úhradu úrokov z omeškania z tejto sumy.

Keďže v tomto prípade žalovaná na účet žalobcu plnila sumu 3.354,78 eur a celkovo podľa žalobcu vyčerpala sumu 2.076,85 eur (vrátane úrokov, či poplatkov), teda rozdiel je záporný (žalovaná uhradila sumu prevyšujúci nárok žalobcu o 1.277,93 eur), žalovaná zaplatila viac ako bol povinná v zmysle cit. právnej úpravy uhradiť, súd žalobu v považoval za bezdôvodnú (vrátane uplatnených úrokov z omeškania, zmluvných pokút či poplatkov) a pre splnenie dlhu (aj nad rámec povinnosti) ju zamietol.“

8. Okresný súd rozsudkom č. k. 6 Csp 26/2018-95 z 01.04.2019 o žalobe žalobkyne (aj v tomto konaní má postavenie žalobkyne, pozn. okresného súdu), proti žalovanému (aj v tomto konaní má postavenie žalovaného, pozn. okresného súdu), o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1 277,93 Eur s príslušenstvom titulom nároku, plneného žalobkyňou nad rámec zmluvy o revolvingovom úvere č. 70179135 zo 16.07.2008, rozhodol, že cit. „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu 1.277,93 Eur spolu s 8,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.277,93 Eur od 01.06.2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

Okresný súd toto svoje rozhodnutie aj takto odôvodnil cit. „Na základe žaloby doručenej tunajšiemu súdu dňa 06.07.2016 vedenej pod sp. zn. 1C/188/2016 sa právny predchodca žalovanej domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.135,90 Eur s príslušenstvom dôvodiac, že so žalovanou (v danom prípade žalobkyňa) uzavrel dňa 16.07.2008 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 70179135, na základe ktorej jej poskytol úverový rámec v sume 996,00 Eur. (...)

V označenej veci sp. zn. 1C/188/2016 rozhodol súd rozsudkom dňa 30.03.2017, právoplatným dňa 01.06.2017, tak že žalobu zamietol. V odôvodnení rozsudku konštatoval, že zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalovanej a žalobkyňou je potrebné posudzovať ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a násl. OZ. Aplikáciou zákona č. 258/2001 Z. z. súd vyhodnotil úver poskytnutý na základe tejto zmluvy za bezúročný a bez poplatkov, a to s poukazom na absenciu údajov, najmä riadne uvedenie ročnej úrokovej sadzby podľa § 4 ods. 2 písm. h) citovaného zákona. Na základe toho súdu konštatoval, že žalobkyňa uhradila v prospech žalovanej o 1.277,93 Eur navyše (vyčerpala sumu 2.076,85 Eur a splatila sumu 3.354,78 Eur).

Po právoplatnosti uvedeného rozsudku a v súlade so závermi súdu sa žalobkyňa v predmetnom spore domáhala voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1.277,93 Eur s prísl. (...)

Súd vyhodnotil predmetnú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. odvolávajúc sa aj na závery tunajšieho súdu v rozsudku sp. zn. 1C/188/2016 zo dňa 30.03.2017. Podľa názoru súdu predmetná zmluva neobsahuje podstatné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. h), a teda riadne uvedenie ročnej úrokovej sadzby.

Súd mal za preukázané, že žalobkyňa na základe zmluvy o revolvingovom úvere čerpala sumu 2.076,85 Eur a splátkami v prospech žalovanej zaplatila sumu 3.354,78 Eur. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru mala žalovaná nárok len na vrátenie poskytnutej sumy vo výške 2.076,85 Eur. Prevyšujúce plnenie žalobkyne v prospech žalovanej v sume 1.277,93 Eur tak predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaná povinná vydať s poukazom na § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu súd žalobe vyhovel a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyňi sumu 1.277,93 Eur s prísl.“

9. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 2 Co 107/2019-154 z 22.01.2020 v celom rozsahu potvrdil rozsudok okresného súdu č. k. 6 Csp 26/2018-95 z 01.04.2019, pričom okrem iného tiež uviedol cit. „V súvislosti s namietaným vrátením bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a dostatočne odôvodnené, keďže z bodu 33. napadnutého rozsudku plynie, že v predmetnej zmluve absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe, čo spôsobuje, že v zmysle § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy medzi stranami, je potrebné takýto úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Táto skutočnosť bola konštatovaná pri posudzovaní daného zmluvného vzťahu aj v predchádzajúcom konaní vedenom medzi stranami sporu na Okresnom súde Bardejov sp. zn. 1C/188/2016, na čo správnym spôsobom poukázal prvoinštančný súd. Ak zákon pod následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru výslovne a obligatórne vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe, nemožno mať pochybnosti o tom, že absencia tohto údajá daný následok spôsobí. Námiетка nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru preto nebola dôvodná.

S ohľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci žalobkyňa v konaní opodstatnene argumentovala tým, že skutočne sa dozvedela o tom, že na jej úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto bezdôvodné

obohatenie získal až právoplatným ukončením spomínaného konania Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1C/188/2016. V tomto konaní žalobkyňa vystupovala v pozícii žalovaného subjektu, voči ktorému si spoločnosť COFIDIS, a.s., uplatňovala nárok na zaplatenie istiny 1.135,90 eur s prísl.. Rozsudok vo veci nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2017, pričom pred nadobudnutím právoplatnosti žalobkyňa nemohla vedieť akým spôsobom bude jej právna vec prípadne posúdená odvolacím súdom. (...)

10. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

11. Podľa § 298 ods. 1 CSP „Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“

12. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) „Tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.“

13. Podľa poslednej vety § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa „Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“

14. Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1946 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase podania žaloby (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Právo sa premĺči, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premĺčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premĺčania dovoľá, nemožno premĺčané právo veriteľovi priznať.“

15. Podľa § 101 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premĺčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“

16. V danom prípade sa žalobkyňa podanou žalobou domáha priznania jej nároku voči žalovanému, na primerané finančné zadosťučinenie, ako satisfakcie (zadosťučinenia) za to, že žalobkyňa ako spotrebiteľka sa v minulosti v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 6Csp 26/2018 úspešne dovolala, voči žalovanému ako dodávateľovi, ochrany svojich spotrebiteľských práv.

17. Skôr než by sa bol okresný súd zaoberal vecnou dôvodnosťou žalobkyňou uplatneného nároku a splnením zákonných podmienok na jeho priznanie, musel sa najsamprv vysporiadať so žalovaným uplatnenou námietkou premĺčania tohto nároku, pričom v tomto smere sa okresný súd stotožnil s tvrdením žalovaného, že žalobkyňa sa o skutočnosti, že došlo k porušeniu jej spotrebiteľských práv a to prijatím plnenia žalovaným od nej na základe nezákonnej (t.j. nespĺňajúcej zákonné náležitosti) úverovej zmluvy zo 16.07.2008, dozvedela už okamihom právoplatnosti súdneho konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 1 C 188/2016, ktoré právoplatne skončilo 01.06.2017 a v ktorom konaní bola žalobkyňa vo svojej procesnej obrane ako žalovaná, proti voči nej uplatnenému nároku žalobcom, ktorý je v tomto konaní žalovaným, plne úspešnou, t.j. žalobkyňa sa z pozície žalovaného spotrebiteľa úspešne dovolala ochrany svojich spotrebiteľských práv už v tomto súdnom konaní sp. zn. 1 C 188/2016, od okamihu právoplatnosti ktorého sa v zmysle cit. § 101 OZ žalobkyňa mohla už prvý raz domáhať svojho práva na priznanie jej primeraného finančného zadosťučinenia podľa cit. § 3 ods. 5 zákona o

ochrane spotrebiteľa a to v trojročnej premlčacej lehote, ktorá od tohto okamihu uplynula 01.06.2020, avšak keďže žalobkyňa toto svoje právo v stanovenej premlčacej lehote nevyužila a uplatnila si ho až žalobou podanou okresnému súdu 12.06.2020, okresný súd jej žalobu z dôvodu premlčania ňou uplatneného nároku zamietol.

Okresný súd sa v tomto smere nestotožňuje s, proti námietke premlčania žalovaného, obrannou argumentáciou žalobkyne, že (i) jednako zákonná podmienka na uplatnenie si práva na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia spočívajúca v úspešnom dovolaní sa ochrany spotrebiteľských práv spotrebiteľom v skoršom súdnom konaní, je naplnená iba za predpokladu, ak je spotrebiteľ v tomto skoršom súdnom konaní v procesnom postavení žalobcu a (ii) jednako ani s tým, že žalobkyňa definitívne a nemenne určuje od ktorého mementu, resp. od výsledku ktorého súdneho sporu sa jej nárok odvíja. Pokiaľ ide o prvý (i) obranný argument žalobkyne tak v tomto kontexte je nutné podotknúť, že v zmysle ustálenej súdnej judikatúry, k úspešnému dovolaniu sa ochrany spotrebiteľských práv môže dôjsť nie len v súdnom konaní na základe žaloby podanej spotrebiteľom voči dodávateľovi, ale aj na základe žaloby o zaplatenie sumy podanej zo strany dodávateľa (veriteľa) voči spotrebiteľovi (dlžníkovi). Inými slovami povedané, k naplneniu tejto zákonnej podmienky dochádza nie len v tých prípadoch, kedy si spotrebiteľ v pôvodnom konaní v postavení žalobcu uplatní porušenie práva alebo povinnosti proti dodávateľovi, ale aj vtedy, keď spotrebiteľ v pôvodnom konaní v postavení žalovaného tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. V tejto spojitosti je potrebné tiež poukázať aj na to, že právo na primerané finančné zadosťučinenie nevzniká už len podaním žaloby, resp. obranou spotrebiteľa proti voči nemu smerujúcej žalobe v pôvodnom konaní, ale až momentom kedy dôjde k úspešnému uplatneniu ochrany porušeného práva alebo povinnosti na súde, čo vyplynie až z právoplatného rozhodnutia súdu vydaného v pôvodnom konaní, takže až týmto momentom dôjde k naplneniu prvého predpokladu na úspešné domáhanie sa práva na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. V kontexte uvedeného tak možno mať podľa okresného súdu za to, že v predmetnom prípade už právoplatným skončením súdneho konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 1 C 188/2016, ktoré právoplatne skončilo v prospech spotrebiteľky (v tomto konaní žalobkyne), ktorá sa úspešne ubránila voči nároku dodávateľa, bol naplnený prvý zákonný predpoklad spočívajúci v „úspešnom“ uplatnení si ochrany porušenia jej práva, ktorý predpoklad umožňoval v tomto skoršom súdnom konaní úspešnej žalobkyni (spotrebiteľke) požadovať od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie, za predpokladu jeho včasného uplatnenia, čo sa v danom prípade nestalo.

Uvedenú skutočnosť a to, že už z výsledku súdneho konania sp. zn. 1 C 188/2016 bolo zrejším, že došlo a v akom rozsahu došlo k porušeniu spotrebiteľských práv žalobkyne podporuje, resp. verifikuje aj fakt, že aj v následnom súdnom konaní sp. zn. 6 Csp 26/2018 o vydanie žalobkyni bezdôvodného obohatenia, ktorého suma bola už ustálená aj v konaní sp. zn. 1 C 188/2016, sa okresný súd bez potreby opakovaného ďalšieho skúmania úverovej zmluvy zo 16.07.2008 dovoľával záverov, resp. zistení už zo súdneho konania sp. zn. 1 C 188/2016, na základe ktorých žalobkyni vydanie bezdôvodného obohatenia aj priznal, keďže okresný súd v rozsudku sp. zn. 6 Csp 26/2018 z 01.04.2019 tiež uviedol cit. „Súd vyhodnotil predmetnú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. odvolávajúc sa aj na závery tunajšieho súdu v rozsudku sp. zn. 1C/188/2016 zo dňa 30.03.2017.“

V súvislosti s druhým (ii), proti námietke premlčania, obranným argumentom žalobkyne, okresný súd zaiste nepopiera právo žalobkyne tvrdiť, že nárok na priznanie jej primeraného finančného zadosťučinenia si ona sama neodvodzuje už od rozhodnutia okresného súdu sp. zn. 1 C 188/2016 z 30.03.2017, ale až od rozhodnutia okresného súdu sp. zn. 6 Csp 26/2018 z 01.04.2019, avšak v záujme právnej istoty všetkých sporom dotknutých subjektov, spočívajúcej v dôvere, že bude rozhodnuté v súlade so zákonom (§ 101 OZ), okresný súd musí tento nárok, žalobkyne, ako aj podmienky na jeho uplatnenie posúdiť nie na základe jej subjektívneho priania, ale na základe objektívnych skutočností platných za každých okolností pre všetkých. V tomto prípade, opakujem, je objektívne zrejme a preukazné, že žalobkyňa sa úspešne domohla ochrany svojich spotrebiteľských práv v dôsledku svojej úspešnej obrany, už v súdnom konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 1 C 188/2016, od momentu právoplatného skončenia ktorého (01.06.2017) sa žalobkyňa objektívne mohla, t.j. mala objektívne tú možnosť (aj keď tak neučinila), prvý raz uplatniť si svoje právo na vydanie jej finančného zadosťučinenia, na ktorom závere nemôže nič zmeniť ani súkromný postoj žalobkyne, ktorá tvrdí, že tento nárok si odvíja až od neskoršieho súdneho konania sp. zn. 6 Csp 26/2018, čo samozrejme môže, ale s následkom znášania negatívnych dôsledkov takéhoto rozhodnutia odporujúceho objektívnym zisteniam. Okrem toho je táto obranná argumentácia žalobkyne týmto konaní málo uveriteľnou aj vzhľadom k tomu, že aj v konaní sp. zn. 6 Csp 26/2018, resp. v odvolacom konaní k nemu sp. zn. 2 Co 107/2019 žalobkyňa sama uviedla cit. „... žalobkyňa v konaní opodstatnene argumentovala tým, že skutočne sa dozvedela o tom, že na jej úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto bezdôvodné obohatenie získal až

právoplatným ukončením spomínaného konania Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1C/188/2016.“, z čoho je tak nepochybne zrejším, že žalobkyni už po skončení konania sp. zn, 1 C 188/2016 bolo známym, že došlo k porušeniu jej spotrebiteľského práva, kto ho spôsobil a že sa úspešne dovolala jeho ochrany.

18. Na záver pre úplnosť veci, mal okresný súd za potrebné vyjadriť sa aj k námietke žalovaného, aj keď tieto vyjadrenia už nie sú spôsobilé ovplyvniť záver tohto rozhodnutia.

V súvislosti s námietkou žalovaného, že žalobkyňa nespĺnila podmienky pre priznanie jej finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože tak okresný súd v skorších rozhodnutiach sp. zn. 1 C 188/2016 z 30.03.2017 a sp. zn. 6 Csp 26/2018 z 01.04.2019 a ani krajský súd v rozhodnutí sp. zn. 2 Co 107/2019 z 22.01.2020 vo výrokovej časti týchto rozhodnutí v rozpore s cit. § 298 CSP nekonštatovali porušenie konkrétneho spotrebiteľského práva tak, okresný súd v prvom rade poznamenáva, že cit. § 298 CSP pojednáva o povinnosti súdu konštatovať vo výrokovej časti rozhodnutia neprijateľnosť (nezákonnosť) a teda neplatnosť zmluvných dojednaní a nie však povinnosť konštatovať vo výroku ktoré zákonné náležitosti v zmluvnom dojednaní dodávateľa so spotrebiteľom absentovali, veď napokon je absolútne nelogickým, aby súd konštatoval neprijateľnosť a teda neplatnosť dojednaní, ktoré v zmluve absentuje (?). T.j. vzhľadom na uvedené je nutné rozlišovať prípad, kedy súd konštatuje neprijateľnosť a teda neplatnosť dojednaní nachádzajúceho sa v zmluve pre jeho rozpor so zákonom, obchádzanie zákona alebo pre rozpor s dobrými mravmi a prípad, kedy súd priznáva nárok spotrebiteľovi z nezákonného právneho úkonu, napr. z dôvodu absencie jeho zákonných náležitostí, ktorých absenciu súd posudzuje iba ako otázku predbežnú. Nadväzane teda okresný súd tiež poukazuje aj na konštatovanie Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí sp. zn. 6 Cdo/127/2017 z 30.01.2019, podľa ktorého cit. „Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.“, t.j. podmienkou pre ustálenie záveru, že spotrebiteľ sa už v skoršom konaní úspešne dovolal voči dodávateľovi ochrany svojich porušených práv, nemusí byť konštatovanie tohto porušenia vyslovene uvedené aj vo výrokovej časti rozhodnutia súdu v skoršom súdnom konaní, tak ako to namieta žalovaný. Totižto judikovanie (rozsúdenie) sporu medzi spotrebiteľom a dodávateľom tak, že spotrebiteľovi je súdom priznaný (prisúdený) určitý nárok voči dodávateľovi titulom nezákonného konania dodávateľa, v sebe nevyhnutne predpokladá, resp. obsahuje aj posúdenie tohto konania dodávateľa ako nezákonného v rámci predbežnej otázky, ktoré posúdenie je tak následne titulom, resp. právnym dôvodom pre prisúdenie vo výroku súdneho rozhodnutia spotrebiteľovi priznaného plnenia. Inými slovami povedané, tak ako aj v tomto prípade, ešte predtým, než okresný súd v skoršom konaní prisúdil žalobkyni (spotrebiteľ) nárok na vydanie jej bezdôvodného obohatenia žalovaným (dodávateľ), musel sa okresný súd zákonne predbežne zaoberať aj nezákonnosťou konania žalovaného spočívajúcou v naformulovaní textu úverovej zmluvy v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

20. Podľa § 257 CSP „Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.“

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

22. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

23. O trovách konania okresný súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP a to tak, že žalovanému, hoc v konaní plne úspešnému, nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej žalobkyni nepriznal, pretože v danom prípade okresný súd v okolnostiach veci vzhliadol danosť okolností hodných osobitného zreteľa, keď prihliadol na to, že v postavení v konaní neúspešnej žalobkyne bola spotrebiteľka, ktorá má výrazne slabšie postavenie v porovnaní s na druhej strane stojacim dodávateľom

(žalovaným), ktorú nerovnováhu ma v záujme ochrany slabšej strany v spore účinne vyvažovať práve súd a to na základe jemu daných zákonných oprávnení, pričom v tomto smere je ochrana tejto slabšej strane poskytovaná aj samotným zákonodarcom, keďže priamo zákonom oslobodzuje spotrebiteľa v postavení žalobcu od povinnosti platiť súdne poplatky. Okrem toho okresný súd prihliadol v tomto prípade na to, že žalobkyňa (spotrebiteľ) sa domáhala ochrany svojich práv ako osoba práva neznalá, ktorú neznalosť nie je možné negovať ani tým, že bola v konaní zastúpená právnym zástupcom, ktorý síce mohol žalobkyňu upozorniť na možnosť premlčania uplatneného nároku, aj keď tak neučinil, keďže jeho cieľom ako každého podnikateľa, je tiež dosiahnutie zisku, čo však podľa okresného súdu nemožno pričítať na ľarchu žalobkyne, keďže podľa okresného súdu nie je namieste, aby okresný súd „trestal“ spotrebiteľa za to, že sa pokúša domáhať ochrany svojich práv, k porušeniu ktorých primárne svojou činnosťou prispel dodávateľ (žalovaný resp. jeho právny predchodca).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a

odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.